

მთვარეში

როდესაც მთვარემ შეანამქერა
უკვდავი ვერცხლით ჩემი სართული,
სადღაც გაისმა ძველი დუდუკი,
ძველი ოქროთი შე მოსალტული...

იმ ხმის სევდიან ელვარებაში
აინთო შენი საყურბეჭედი;
გამოკრთა შენი სახე ბრწყინვალე...
მაშინ შევძახე:
წუთო,
შეჩერდი!